

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 grudnia 2006 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/87/WE ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej

(2006/137/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/87/WE⁽²⁾ wprowadza zharmonizowane warunki wydawania świadectw technicznych dla statków żeglugi śródlądowej na całej sieci śródlądowych dróg wodnych Wspólnoty.
- (2) Wymagania techniczne określone w załącznikach do dyrektywy 2006/87/WE obejmują w szczególności przepisy Rozporządzenia w sprawie kontroli żeglugi na Renie, w wersji zatwierdzonej w 2004 r. przez państwa członkowskie Centralnej Komisji ds. Żeglugi na Renie (CKZR). Warunki oraz wymagania techniczne dotyczące wydawania świadectw dla statków żeglugi śródlądowej na mocy art. 22 zrewidowanej Konwencji o żegludze na Renie, są okresowo aktualizowane i uznaje się je za odzwierciedlające aktualny stan techniki.
- (3) W celu uniknięcia zakłócenia konkurencji oraz nierównych poziomów bezpieczeństwa należy przyjąć, mając na względzie harmonizację na poziomie europejskim, wymagania techniczne równoważne dla całej sieci śródlądowych dróg wodnych Wspólnoty oraz regularnie je aktualizować, aby utrzymać tę równowagę.
- (4) Dyrektywa 2006/87/WE upoważnia Komisję do dostosowania tych wymagań technicznych w zależności od postępu technicznego i rozwoju wynikającego z prac innych instytucji międzynarodowych, w szczególności CKZR.
- (5) Dostosowania te powinny być dokonywane szybko w celu zagwarantowania, aby wymagania techniczne konieczne do wydania wspólnotowego świadectwa dla statków żeglugi śródlądowej zapewniały poziom bezpieczeństwa równoważny z wymaganym dla wydania świadectwa, o którym mowa w art. 22 zrewidowanej Konwencji o żegludze na Renie.

- (6) Środki niezbędne do wykonania dyrektywy 2006/87/WE powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (7) W szczególności powinno się przyznać Komisji uprawnienia do określania warunków, na jakich mogą być zmieniane wymagania techniczne i procedury administracyjne określone w załącznikach do dyrektywy 2006/87/WE. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy 2006/87/WE, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (8) Ze względu na potrzebę sprawnego działania zwykle terminy dla procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone dla przyjęcia takich środków zmieniających załączniki do dyrektywy 2006/87/WE.
- (9) Ze względu na pilną potrzebę konieczne jest zastosowanie trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla przyjęcia zmian załączników do dyrektywy 2006/87/WE w celu uwzględnienia postępu technicznego lub rozwoju w tym zakresie wynikającego z prac innych instytucji międzynarodowych, w szczególności CKZR, oraz do przyjęcia przepisów o charakterze tymczasowym.
- (10) Dyrektywa 2006/87/WE powinna w związku z tym zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/87/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 dodaje się następujące ustępy:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1 — 4 i 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Terminy przewidziane w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i e) decyzji 1999/468/WE ustala się, odpowiednio, na dwadzieścia jeden dni, piętnaście dni i miesiąc.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2006 r.

⁽²⁾ Zobacz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.”

2) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Dostosowanie załączników i zaleceń dotyczących świadectw tymczasowych

1. Zmiany konieczne do dostosowania załączników do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego lub do rozwoju w tym zakresie wynikającego z prac innych organizacji międzynarodowych, w szczególności Centralnej Komisji ds. Żeglugi na Renie (CKZR), w celu zapewnienia, aby oba świadectwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), wydawane były na podstawie wymagań technicznych gwarantujących równoważny poziom bezpieczeństwa, lub uwzględnienia przypadków, o których mowa w art. 5, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3. Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 19 ust. 4.

Zmiany te są dokonywane szybko w celu zapewnienia, aby wymagania techniczne dotyczące wydania wspólnotowego świadectwa zdolności żeglugowej uznanego dla potrzeb żeglugi na Renie zapewniały poziom bezpieczeństwa równoważny z wymaganym dla wydania świadectwa, o którym mowa w art. 22 zrewidowanej Konwencji o żegludze na Renie.

2. Niezależnie od ust. 1 Komisja wydaje zezwolenia, o których mowa w art. 5 ust. 2, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

3. Komisja podejmuje decyzje w sprawie zaleceń Komitetu dotyczących wydawania tymczasowych wspólnotowych świadectw zdolności żeglugowej zgodnie z art. 2.19 załącznika II.”

3) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1.06 otrzymuje brzmienie:

„1.06

Wymagania o charakterze tymczasowym

Wymagania o charakterze tymczasowym, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 4 niniejszej dyrektywy, jeżeli okaże się pilnie konieczne, dla celów dostosowania do postępu technicznego przewozów na wodach śródlądowych, zezwolenie na odstępstwa od postanowień niniejszej dyrektywy dla umożliwienia przeprowadzenia testów. Wymagania te są publikowane, a ich okres obowiązywania nie przekracza trzech lat. Wymagania te wchodzi

w życie jednocześnie i zostają uchylone na takich samych warunkach we wszystkich państwach członkowskich.”

2) art. 10.03a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Systemy zraszające mniejszą ilością wody muszą mieć pozwolenie zgodne z zaleceniami rezolucji IMO A 800(19) lub z inną uznaną normą. Uznanie to, jeżeli ma na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Pozwolenie jest udzielane przez uznaną instytucję klasyfikacyjną lub akredytowany instytut badawczy. Akredytowany instytut badawczy musi stosować się do europejskiej normy w sprawie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących (EN ISO/IEC 17025:2000).”

3) art. 10.03b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki gaśnicze

Do ochrony maszynowni, kotłowni i pompowni, w urządzeniach przeciwpożarowych zainstalowanych na stałe można stosować następujące środki gaśnicze:

a) CO₂ (dwutlenek węgla);

b) HFC 227ea (heptafluoropropan);

c) IG-541 (52 % azotu, 40 % argonu, 8 % dwutlenku węgla).

Pozwolenie na stosowanie innych środków gaśniczych, jeżeli ma ono na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, wydaje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3 niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie, które posiadają śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE, wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej od dnia 30 grudnia 2008 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich, które posiadają śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE.

Sporządzono w Brukseli, 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-E. ENESTAM

Przewodniczący
